

12.10.2016

Remi – André Tofting
Eier av gbnr133/79, 87, 66,
Soltveit søre.

Lindås Kommune, Byggesaksavdelingen,
V/ Benjamin Hicks
Kvernhusmyrane 20,
5914 Isdalstø.
Deres referanser: 16/ 2625.

Orientering vedrørende Deres forespørsel om redegjørelse i brev datert 22. 09. 2016.

Da jeg i 2016 overtok gbnr133/79, 87, 66, ble det satt en del målsetninger.

Bl.a. å etter hvert gjøre oppgraderinger av parsellene, slik at de skal fremstå best mulig innbydende både for brukere og omgivelser.

- I dette ble førsteprioritet å lage en markterrasse (plattning i trevirke), utenfor husets sokkeletasje, mot sør og vest.

Ferdig vil det være lagt ca. 90 m² med 120x48 terrassebord.

Herav ca. 25 m² som er under betegnelse terrasse.

For å gi plass til denne ble ett ca. fem meter høyt, viltvokst tre tatt ned.

Min forståelse av byggearbeidet som er gjort, er at overnevnte utførelse ikke kommer under søknadspliktige tiltak.

Det hele er av fagmessig god utførelse, hvor alt er godt forankret og festet i søyle sko.

Det er forholdsvis lite som gjenstår før dette arbeidet er ferdigstilt.

For at utførelsen skal være pen, også for brukerne av 133/31, monteres det liggende ribbevegg fra murkant til platting, utført i hvitbeiset impregnert kledning.

Også klagers kone har uttrykket om byggearbeidet: «Dette blir fint».

Denne platting/terrasse tiltak vil også skjerme mot noe av det, som etter min mening er lite tiltalende fasade-endringer (bygg, murer og innretninger) som etterhvert er utført på parsellene til klager.

Omtalt arbeid på 133/79, 87, vil også hjelpe til å få fokus bort fra klagers egne tiltak og over på den nydelige natur og utsiktspotensial som parsellene i området Soltveit søre har.

- Det er korrekt at nevnte tidligere tilbygg, nå fremstår som moderne boenhet.

Denne disponeres i dag av undertegnede.

Da jeg overtok huset var boenhet i sokkeletasje på 133/ 79 etablert.

Derfor vil jeg be tidligere eiere ta kontakt med Lindås Kommune, slik at en sammen kan bringe klarhet i hva som har skjedd i saken, slik at den kan bli landet.

Jeg legger ved kopi av situasjonskart datert 27.11.14, hvor ny parkering for sokkelleiligheten ble inntegnet.

Dette pga. at 133/79 har fått negative signaler fra Lindås Kommune vedrørende videre bruk av avkjørsel til den nå etablerte sokkeletasje.

Fra instanser i kommunen har det fremkommet betenkelighet ved å godkjenne søknad om utvidet bruk fram til sokkeletasjen.

ANNET:

Tidligere eier av parsellene jeg har overtatt, har uttrykt at om murenes lengde på 133/ 79, 87 skal forståes riktig her, bør lengdemeter holdes separat fra etablert mur på 133/66. Da denne stort sett går langs gamleveien til Gangstø.

Forstår at det ved murens utforming ble skissert en rekke forslag, inklusiv i forslag-skisse v/ Steinar Ekkeren, dat. 05.07.76 som var vedlegg i klage fra eier av 133/ 79, 87 og 66.

Denne vedlagte skisse var ett av alternativene som ble diskutert og innebar mur setting i naturstein. Innspill rundt utførelse gjorde at det ble landet på armert mur i betong.

Videre ble murens høyde satt ut fra topp-tidligere veg.

Hele denne vei ble fjernet, bla. som resultat etter klager fra familien Aase. Klagen gikk på utglidning av veikant, rettet til tidligere veirett-innehaver 133/ 35 og daværende eier av 133/ 79, 87.

Tidligere eier 133/ 79, 87 og 66 konkluderer også med at omtalte betong murer fortsatt er like sterke, stabile, trygge, som da de ble satt opp.

Det er ingen forandringer i hellinger. Murene fremstår som godt armerte, da også mot utrasing.

Ifølge tidligere eier av 133/79,87,66, er påstand-innholdet i tilsendt kopi av siste klage-brev fra eier av 133/31, 60, 80, og 131/ 78, datert 16.08. 2016, ekko fra mengder av tidligere klage / påstands-brever og hvor svar-brev foreligger.

En kan ut fra klagers mur-påstander begynne å lure på om eier av 133/31, 60, 80 og 131/ 78, plages av frykt.

Kanskje bør jeg i så tilfelle vurderer å støpe armerte, fundamenterte strebere på murens utside.

For å ha mest mulig betryggende virkning for ham, bør de i så fall anlegges fra null mot grenselinjen på 133/31 og fundamenteres/armeres i 133/87 grunn, med skredde opp mot mur.

Ett annet alternativ kunne være å anlegge mur i en høyde på ca. 90 cm, langs grense mellom 133/ 87 og 133/ 31. for så å fylle sprengningstein mellom

murene og toppe med knust steinmasse.

Dette ville også gi en avtrapping.

- Tidligere eier av 133/66 har opplyst at etter kjøp av denne tomt i 1979, (som i skjøte betegnes som «bygge tuft»), har det vært utført noe arbeid. Kjøring ut og inn fra kommunal veg, samt parkering har vært vanlig på tomten i disse 37 år, etter overtagelse. Da også naboer etter avtale, (inkludert klagers familie).

Vedlikehold av veien fra parsellen til avkjørsel har bl.a. tidligere eier utført. (Inkludert sprenging, grøfting).

Tomten har innlagt godkjent vann og avløp og min innstilling på sikt er å søke byggeløyve.

- Lindås Kommune har og ligger fortsatt ned mye arbeid for å møte behov for offentlig vann hos innbyggere. Her også beboerne på Soltveit Søndre. Dette er også jeg som ny eier meget takknemlig for.

133/79 hadde i min oppvekst en god vannkilde-Brønn som gav rikelig med vann.

I tørketider også til hjelp for naboer.

Men til tider kunne vannet bli misfarget og bakterier kom frem ved diverse prøvetakinger som Næringsmiddelkontrollen utførte av brønner i området.

Jeg har ikke hørt om at skyld for de negative prøveresultater ble tillagt noen omkringliggende naboer, utenom klagerne fra familien Aase.

Da mine øyne falt på tilsendt kopi-bilde som dere videresendte fra klager, kan jeg selvsagt se det fargede vann i den hvite stamp. Da minnes jeg som barn at det fra tid til annen kom farget vann ved tapping i badekaret.

Om eier av 133/31 tar kommunenes anbefaling på alvor og knytter sin eiendom til offentlig vann og kloakk, vil nok også han oppnå en stor gevinst og merkbar verdiøkning ved en slik investering.

- ❖ Før jeg meldte min interesse for overtakelse av 133/ 79, 87,66, var jeg orientert om at dersom eiendommene skulle legges for salg på åpne marked, ville eierne være pliktig til å orientere om den vanskelige relasjonen med familien Aase gjennom 43 år. Dette ville høyst sannsynlig medføre store verditap ved salg på det åpne marked.

For meg som har vokst opp med denne familie som nabo og dermed er kjent med at det fra tid til annen kommer visse utspill, blir utfordringen fremover å takle kommende påstander og klager som tidligere eier.

Etterhvert som jeg fordyper meg i mengder dokumenthistorie jeg som ny eier har fått overlevert, vedrørende diverse parseller i det omkringliggende område, ser jeg viktigheten av å ta avgjørelse på om også jeg, slik som den tidligere eier, skal fortsette å synes synd på omtalt nabo.

Ta bestemmelse på om også jeg skal fortsette å lete etter om en kan finne gode sider og fortsette å se mellom fingrene på det vedkommende tar seg forre.

Det er meg fortalt at da tomten, 133/79 i 1972 skulle befares for eventuelt kjøp, ble det uttalte av tidligere eier av 133/31 (far til nåværende eier) at det aldri skulle komme noe hus her.

Slik ble det ikke. selv om jeg har forstått på tidligere eiere av 133/ 79, at det er utrivelige situasjoner ved å være nær nabo med 133/ 31, 80.

Men som de gjennom tidene har uttrykt, var dette valget deres, selv om flere av den gang etablerte og fraflyttede naboer advarte å bygge i nærheten av 133/ 31.

En kan lett gjøre seg tanker at dette «aldri komme noe hus her», fortsatt ligger i bunnen når en bla. signerer på at det er hos naboen problemene gjennom 40 år har lagt.

Jeg opplever bl.a. at historikken rundt at familien Aase for den symbolske sum av kr. 3.000, fikk overført 133/ 80 fra tidligere eier av 133/79, 87, 66, gir en pekepinn på klagers selvinnsikt ved påstanden om familien Aases 40 års problem.

Som ny eier av 133/79, 87, 66, stiller jeg meg selv spørsmål om denne snillisme er med i vurderingen når klager signerer på problemene familien Aase angivelig skulle ha strevd med i 40 år.

Jeg forstår at overføringen av 133/ 80 ble gjort for å avhjelpe familien Aase i forbindelse med deres uttalte behov for utvidelse av vei, samt en mer tilgjengelig garasje.

Det tomten er benyttet til kan en se i dag.

Familien Aases misbruk av intensjonene med denne overførsel av eiendom ble til ulempe for naboer.

Ikke bare den utseendemessige utforming av bygg / eiendom, men også den utstrakte virksomhet som reparasjoner bl.a. av biler, laktering, etc.

Til tider ble sjenansene så heftige for nabolaget, at tidligere eier fikk kritikk for overføringen av eiendommen.

Det hele endte opp i at naboer i området måtte gå til politianmeldelse.

Historien tegner bilde av at eiere 133/31, 60, 80 og 131/ 78 til tider har hatt diverse mur-problemer med naboer.

I nevnte overleverte dokumenter fremkommer det at eiere av 133/31 i tillegg til etater internt i Lindås Kommune, også har vært aktiv med diverse klager / påstander til mange instanser.

Da slike som:

Lensmannen i Lindås, Hordaland Politikammer,
Næringsmiddelkontroll, Fylkesmannen i Hordaland, Fylkeslegen i Hordaland, Helse og sosialutvalg, Advokatfirmaer, Forliksråd, Helserådet og Skifteretten.

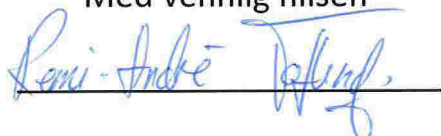
Det burde være nærliggende i denne nabotragedie, at også nåværende eier av 133/31, 60, 80 og 131/78 hadde litt selvinnsikt i forhold til egne anliggender.

Så nært som til de siste årene oppføres og utføres det innretninger, byggearbeider, etc. på 133/ 31, 80.

Tiltak som etter min forståelse er av søknadspliktig karakter.

Håper at min redegjørelse kan være til hjelp og gi lys over situasjonene.

Med vennlig hilsen

Remi – Andrè Tofting

Eier av Gnr.133 Bnr.79 /87 og 66.

Vedlegg:

1. 1 stk. kopi – situasjonskart m/ skissert parkering for boenhet-sokkeletasje.
2. 18 stk. bildekopier.